

22/09/2020

Χαιρετισμοί της Παναγίας της Παντάνασσας

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΗΤΟΙ, ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΤΗΝ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑΝ

Ποίημα Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού

Κοντάκιον· Ἦχος πλ. δ΄. Το προσταχθέν.

Τη ιερά και φωτοφόρω σου εικόνι, παρεστηκότες οι πιστοί μετ' ευ-λα-βείας, ανυμνούμέν σε Παντάνασσα, οι σοί δούλοι· και δεόμενοι αιτού-μέν σε κατάπεμψον, τάς ιάσεις τοίς προστρέχουσιν ικέταις σου, όπως κράζωμεν· Χαίρε μόνη Παντάνασσα!

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄρχων ο των αγγέλων ουρανόθεν κατέπτη ειπεῖν τη Παντανάσση το χαίρε (εκ γ'). και συν τη θεοφθόγγω αυτού φωνή σαρκούμενόν σε κατιδών Κύριε, εβόησε και έπεισε την κτίσιν κράζειν προς αυτήν τοιαύτα·

Χαίρε, της ανθρώπων σωτηρίας απαρχή και αιτία·

χαίρε, της φθαρείσης φύσεως η σαφής παρηγορία.

Χαίρε, ότι γέγονε διά σου Θεός ημίν·

χαίρε, πάσης αναπλάσεως απαρχή και το αμήν.

Χαίρε, κτίσεως η έννοια εις του Κτίστου την βουλήν·

χαίρε, μόνη η δανείσασα Θεώ Λόγω την στολήν.

Χαίρε, ύψιστον αξίωμα υπερβαίνον πάντα νούν·

χαίρε, ύψος απροσμέτρητον και αυτού του ουρανού.

Χαίρε, Κόρη ηλιόμορφε, υπερτέρα του φωτός·

χαίρε, ότι τη γεννήσει σου πεπλήρωται του Γενάρχου ο σκοπός.

Χαίρε, ύψος, βάθος άρρητον των χαρίτων η αυγή·

χαίρε, και ημών των δεομένων σου ιαμάτων η πηγή.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Βρέφος διά σου εγεγόνει ο προάναρχος Λόγος, Παρθένε, και τεχθείς απορρήτως εκ σου, παρέχει τοίς τιμώσί σε την άφεσιν και την ίασιν ωσαύτως δεομένοις σου εν τώ ψάλλειν·

Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον η απείρανδρος μαθεῖν ελομένη εβόησε τώ λειτουργώ μετά δέους. Ως παρθένος αγνή, πως γενήσομαι του Υψίστου μήτηρ; ερμήνευσον· προς ην

ο Αρχων έφησεν εν φόβω, πλην κραυγάζων ούτω·

Χαίρε, βουλής του Υψίστου μύστις·

χαίρε, κραυγής δεομένων η ρύστις.

Χαίρε, των πενθούντων χαρά και αντίληψις·

χαίρε, ασθενούντων ιατρός και ανάρρωσις.

Χαίρε, της καρκίνου μάστιγος η τελεία ωλετήρ·

χαίρε, πάσης άλλης μάστιγος ο ακοίμητος σωτήρ.

Χαίρε, κόσμου μόνιμος και γλυκεία προσφυγή·

χαίρε, πάσης άλλης θλίψεως θετική απαλλαγή.

Χαίρε, μόνη επακούουσα των πενθούντων του κλαυθμού·

χαίρε, και της σωτηρίας είσοδος αμετρήτου αριθμού.

Χαίρε, έμβλημα και στέφανε των πιστών Αθωνιτών·

χαίρε, μόνη απαλλάξασα καταδίκης το θνητόν.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Δύναμις του Υψίστου επιστάσά σοι Κόρη, ηγίασέ σε όλην ως είδε, και την αυτού σάρκα παρά σου προσλαβών απορρήτως, υπέδειξε τοίς θέλουσι κομίζειν σωτηρίαν, ψάλλειν ούτως·

Αλληλούϊα.

Έλαμψας απορρήτως τη αγία μορφή σου, ως ηυδόκησας γνωσθήναι Κόρη, θαυματόβρυτον θείαν μορφήν σου, και αεννάως των θαυμάτων την χάριν παρέχεις τοίς κραυγάζουσι ταύτα·

Χαίρε, ίαμα και στήριγμα των πονούντων ακριβές·

χαίρε, σύστημα της πίστεως και ελπίδος αρραγές.

Χαίρε, είσοδος τοίς θέλουσι και βιούσιν ευσεβώς·

χαίρε, θάρρος και αντίληψις τοίς αθλούσιν ευσθενώς.

Χαίρε, μόνη προξενήσασα σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς·

χαίρε, μόνη ἡ ανοίξασα εἴσοδον ἐν οὐρανοῖς.

Χαίρε, κλίμαξ ἐπουράνιε ἡ εἰσάγουσα βροτούς·

χαίρε, δρόσος ἡ πηγάζουσα τοὺς τῆς χάριτος κρουνοὺς.

Χαίρε, μόνη χαριτοῦσα τῶν Παρθένων τοὺς χορούς·

χαίρε, μόνη ἡ γλυκαίνουσα τοὺς δυστύνους ἡμῶν καιρούς.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ζωῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου πλαστοουργός καὶ Δεσπότης, ἐνώκησε τὴν μήτρα σου πανάμωμε, ἀπειράνδρως, καὶ μητέρα τῶν πιστῶν καὶ μεσίτριαν ἀναδείξας, ἐπέισε ἀνυμνεῖν σε ἐν τῷ ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσται παρὰ πάντων τὰ φρικτὰ μεγαλεῖα ἃτίνα ἀναβλύζει, Παρθένε, ἡ ἀγία καὶ σεπτὴ σου εἰκὼν, τὰ ἰάματα ὡς νάματα προχέουσα ἀεννάως. Ἡμεῖς δὲ τιμώντες τὴν πανιέρὸν σου ταύτην μορφήν Παντάνασσα, σοὶ ἐκβοῶμεν.

Χαίρε, ἱαμάτων κρουνοὺς ἡ προχέουσα·

χαίρε, τῶν νοσοῦντων τὴν ρώσιν ἀεννάως παρέχουσα.

Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τοῦ καρκίνου τὴν πληγὴν·

χαίρε, ὅτι καὶ ἡμῖν ἐβράβευσας τὴν μορφήν σου ὡς πηγὴν.

Χαίρε, ὅτι ἤστραψας τῷ προσώπῳ σου, ἀγνή·

χαίρε, ὅτι λέλυται τῶν ἀνθρώπων ἡ ποινὴ.

Χαίρε, ὅτι ρύεται διὰ σου φύσις βροτῶν·

χαίρε, ὅτι χαίρουσι διὰ σου στίφη πιστῶν.

Χαίρε, ὕψος, βάθος ἀπειρον τοῖς ἀνθρώπων λογισμοῖς·

χαίρε, πλάτος τὸ ἀσύγκριτον τῆς Θεοῦ Λόγου οσμῆς.

Χαίρε, ἔμβλημα θεόπεμπτων τῶν πιστῶν ἱεραρχῶν·

χαίρε, καύχημα και σέμνωμα των προ σου Πατριαρχών.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Θεοφόρον παστάδα της του Λόγου νυμφεύσεως, Κόρη, έγνωμέν σε υπερβάσαν τους όρους και λόγους της φύσεως, ω Κεχαριτωμένη, ασυγκρίτω τρόπω και νόμω ως Θεοτόκος εδίδαξας τους πάντας ψάλλειν

Αλληλούϊα.

Ίδον τάξεις αγγέλων εν χερσί σου κρατούσαν τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους και ως Δέσποιναν νοούντές σε μόνην ει και δούλην, Κυρία, σεαυτήν κατήγγελλες, έσπευσαν τοίς ύμνοις θεραπεύσαι και βοήσαί σοι ευλογημένη·

Χαίρε, η των αγγέλων υπερβάσα ασυγκρίτως τάς τάξεις·

χαίρε, της σωτηρίας βλυστάνουσα αεννάως τάς πράξεις·

Χαίρε, άκουσμα και λάλημα το πληρούν τους ουρανούς·

χαίρε, τους φθαρέντας έμπαλιν μεταστρέψασα καινούς·

Χαίρε, ότι απηλλάγημεν της φθοράς οι γηγενείς·

χαίρε, ότι πέπαυται η του Άδου τυραννίς·

Χαίρε, μόνιμον σωσίβιον της κοιλάδος του κλαυθμώνος·

χαίρε, μόνιμον εξαίρετον του επιγείου κανόνος·

Χαίρε, μόνη της αγνότητος το μυρίπνοον δοχείον·

χαίρε, Κόρη αιειπάρθενε, το θεόσταλτον βραβείον·

Χαίρε, άρωμα της πίστεως και βραβείον αρετής·

χαίρε, καύχημα και στέφανε Θεοτόκε τοίς πιστοίς·

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Κήρυκες θεοφόροι και ποιμένες συνάμα οι θείοι μαθηταί του Σωτήρος, επέστησάν σοι Παρθένε αθρόως ότε εκ γής απαίρειν προείλου και φωνή σιγηρά σε ανύμνουν μετά πόθου κράζοντες τό·

Αλληλούϊα.

Λάμπασα σή εικόνη, ω Παντάνασσα Μήτηρ, έδειξας πολυτρόπως των θαυμάτων την χάριν ην πλουσίως παρέχεις τοίς νοσούσι, ποικίλως ρώσιν μεταδιδούσα τοίς ανιάτως πάσχουσιν· οι ποικίλων δε νόσων ρυσθέντες εβόων προς σε Θεοτόκε·

Χαίρε, ανόρθωσις των νοσούντων·

χαίρε, παράκλησις των πενθούντων·

Χαίρε, της απάτης την πλάνην σκορπίσασα·

χαίρε, των δαιμόνων τον δόλον συντρίψασα·

Χαίρε, θάλασσα βυθίσασα τον ημέτερον εχθρόν·

χαίρε, ύδωρ το αλλόμενον των του πνεύματος κρουνών·

Χαίρε, πύρινε στύλε τους πιστούς οδηγούσα·

χαίρε, στήριγμα θείον τους αθώους κρατούσα·

Χαίρε, τροφή του μάνα ασύγκριτε·

χαίρε, τρυφής αγνείας αμίμητε·

Χαίρε, η γή της Χριστού Βασιλείας·

χαίρε, κρηπής θείας επαγγελίας·

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα·

Μέλλοντός σου σαρκούσθαι του Θεού Θεέ Λόγε, αφράστως επεδόθης σαρκίί, ως βρέφος τώ δικαίω Συμεών· αλλ' εγνώσθης τούτω ως Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν κράζων·

Αλληλούϊα.

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμφανίσας σε Κόρη, ημίν την μέλλουσάν σε γενέσθαι μητέρα· εξ ασπόρου βλαστήσας νηδύος, ην και φυλάξας άφθορον, το θαύμα εξιστάμενοι υμνούμέν σε βοώντες·

Χαίρε, το άνθος της παρθενίας·

χαίρε, το στέφος της αφθορίας.

Χαίρε, αναπλάσεως τύπον προβάλλουσα·

χαίρε, των αύλων τον τρόπον διδάσκουσα.

Χαίρε, μάνα θείον, άφθορον εξ ού τρέφονται πιστοί·

χαίρε, θείον καταπέτασμα υφ' ού σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, η τετοκυία οδηγόν τοίς ανθρώποις·

χαίρε, η προσδοκία σταθερά αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου η μόνη δυσώπησις·

χαίρε, απείρων ενόχων και πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, ελπίς και στοργή των γυμνών παρρησίας·

χαίρε, χαρά και σταθμέ της Χριστού Εκκλησίας.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ξένον τόκον ορώντες οι υιοί των ανθρώπων εν φόβω τον νούν επί Θεόν μεταθέντες, έγνωσαν του μυστηρίου την δύναμιν· εις τούτο γάρ ο Ύψιστος επέφανε προς το ελκύσαι τους αυτώ βοώντας·

Αλληλούϊα.

Όλος ήν εν τοίς κόλποις του Πατρός εν υψίστοις ο τους κάτω ελκύσαι ελθών απερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γάρ θεϊκή, η κύησις δε παρθενική, ακούουσα υπό πάντων ταύτα·

Χαίρε, Θεού του απείρου χώρα·

χαίρε, ασυλλήπτου μυστηρίου πείρα.

Χαίρε, πίστεως η είσοδος εις τον κόσμον της φθοράς·

χαίρε, μόνη είσοδος τοίς ανθρώποις της χαράς.

Χαίρε, ίαμα και βάλαμον πάσης Πάναγνε πληγής·

χαίρε, όλως ανυψώσασα τους φθαρέντας από γής.

Χαίρε, μόνη αποτίσασα των πταιόντων την ποινήν·

χαίρε, όντως η ανοίξασα την αιώνιον μονήν.

Χαίρε, δι΄ ής εξωφλήθη του Αδάμ η παράβασις·

χαίρε, δι΄ ής επεδόθη της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τάς οδύνας των θνητών·

χαίρε, η αντίληψις και ελπίς η των πιστών.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Πάσα φύσις αγγέλων και ανθρώπων συνάμα εξεπλάγη το μέγα της ασυλλήπτου σου σαρκώσεως, Λόγε. Τον το είναι πάσι παρασχόντα άϋλον Θεόν, εθεώρει προσιτόν άνθρωπον, ημίν μέν διατρίβοντα, ακούοντα δε υπό πάντων·

Αλληλούϊα.

Ρύονται των κινδύνων και των νόσων οι πάντες καταφεύγοντες προς σε Θεοτόκε· της Παναχράντου σου εικόνας η χάρις, ω Παντά-νασ-σα, πλουσίως εφαπλούται τοίς πάσχουσι και ίασιν παρέχει θαυμάζου-σι πιστώς και εκβοώσιν.

Χαίρε, ιαμάτων ο κρατήρ ο αένναος·

χαίρε, των θαυμάτων ο σταθμός ο αμέτρητος.

Χαίρε, η ανακουφίζουσα παντός πόνου την πληγήν·

χαίρε, όντως η παρέχουσα της ελπίδος την πηγήν.

Χαίρε, Δέσποινα Παντάνασσα, η κουφίζουσα τους πόνους·

χαίρε, ότι τους ζητούντάς σε ουκ εγκαταλείπεις μόνους.

Χαίρε, μόνη παραμύθιον τοίς ανθρώπων στεναγμοίς·

χαίρε, όντως επακούουσα των πονούντων προς στιγμήν.

Χαίρε, πρόθεσις και στήριγμα της καλής αποταγής·

χαίρε, πρότυπον και έμβλημα της ορθής υποταγής.

Χαίρε, θησαυροφυλάκιον των του πλάστου δωρεών·

χαίρε, ὅρος το πανάγιον ἡ κατοίκησις ἡμῶν.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Σώσαι θέλων ὁ Κτίστης τὴν φθαρείσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἐπὶ σε κατήλθε, Πανάμωμε, καὶ ἡγίασέ σε καὶ ἐθέωσε καὶ τὴν φύσιν πάσαν τῶν βροτῶν ἀνασύρας, τῷ ἀρχαίῳ συγκατέμιξε κάλλει, πείσας πάντας κράζειν·

Ἀλληλούϊα.

Τείχος εἰ τῶν παρθένων, Αἰεπάρθενε κόρη, καὶ πάντων τῶν ποθούντων ἀγνεύειν· ὁ γάρ τῶν ὅλων Δεσπότης κατεσκήνωσεν ἐν σοὶ Ἀχραντε, καὶ ὡς Μητέρα αὐτοῦ, πάντας σοι προσφωνεῖν διδάσκει οὕτω·

Χαίρε, ἡ δόξα τῆς Παρθενίας·

χαίρε, ἡ βάσις τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, γέννημα καὶ σφράγισμα τῶν πατέρων τῆς εὐχῆς·

χαίρε, τῆς ἀποκαλύψεως τέλος καὶ ἀκροστιχίς.

Χαίρε, μόνη θεῖον αἰνίγμα τοῦ Ὑψίστου τῆς βουλῆς·

χαίρε, ὄντως θεῖον ἔμβλημα τοῦ Σωτήρος τῆς στολῆς.

Χαίρε, κόρη ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε πτυχὴ·

χαίρε, τῇ ἐπιφανείᾳ σου συμπληροῦται ἡ εὐχή.

Χαίρε, ὡσπινε, ἀμόλυντε οὐρανῶν ἡ πλατυτέρα·

χαίρε, πάσης κτίσεως ἀσυγκρίτως υπερτέρα.

Χαίρε, ὅτι μόνη χαίρειν σοὶ ἀρμόζει, Θεοτόκε·

χαίρε, τοῦ φωτός μητέρα σύ πρὸς τοῦτο Φωτοτόκε.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ὑμνον θέλουσα ἡ κτίσις ἐπαξίως τῷ Σωτήρι τῶν πάντων προσφέρειν, ὡ Πανάγαθε Δέσποινα, οὐδέν ἰσχύει ἀντάξιον τῆς παναπείρου σου φιλανθρωπίας, ὧν ἡμῖν δέδωκας, ἀλλ' οὖν πόθω σοι βοῶμεν·

Αλληλούϊα.

Φωτοφόρον νεφέλην τοίς εν σκότει δωρεΐται, Χριστός ο σός Υιός, ω Παρθένε· το γάρ ανέσπερον ανέτειλε φως και προς γνώσιν δαδουχεί άπαντας, σε δε την φωτώνυμον Δέσποιναν προτρέπει αναμέλπειν ταύτα·

Χαίρε, ήλιον γεννήσασα νοητή ανατολή·

χαίρε, της μεταμορφώσεως του Χριστού θεία στολή·

Χαίρε, φως το άϋλον των αγίων στολισμός·

χαίρε, διά σου ηφάνισται των δαιμόνων σκοτισμός·

Χαίρε, όντως τον πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν·

χαίρε, ότι τον αείρρητον εκπηγάξεις ποταμόν·

Χαίρε, θάλασσα ακύμαντε η μετάγουσα εκ γής·

χαίρε, μόνη θεραπεύουσα των νοσούντων τάς πληγάς·

Χαίρε, της σωτηρίας χορηγούσα τον τύπον·

χαίρε, πάσης παραβάσεως αποπλύνουσα τον ρύπον·

Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα των πιστών τάς συνειδήσεις·

χαίρε, πάλιν ευμενίζουσα του Θεού πάσας τάς κρίσεις·

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα·

Χάριν δούναι ευδοκήσας ενοχής βαρυτάτης, ο πάντων χρεωλύτης τώ κόσμω, επεδήμησε αυτοπροσώπως προς τους αποδήμους της αυτού Βασιλείας, και ρήξας το χειρόγραφον, ακούει υπό πάντων ούτως·

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σοι τους ύμνους, ανυμνούμέν σε πάντες, ως ένθεον σκηνήν, Θεοτόκε· εν σοί γάρ οικήσας απορρήτως ο Λόγος, ο συνέχων τα πάντα, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας·

Χαίρε, άσμα ανερμήνευτον της αγγέλων υμνωδίας·

χαίρε, πρόφασις και μέλημα της ανθρώπων μελωδίας.

Χαίρε, της Τριάδος σέμνωμα ένθα μόνιμον το φώς·

χαίρε, μόνη αιειπάρθενος ένθα ουχ υπάρχει πώς!

Χαίρε, άφθαστον αξίωμα υπεράνω ουρανών·

χαίρε, το υπό τον ήλιον απερίγραπτον καινόν.

Χαίρε, άφραστον μυστήριον και αιώνων και καιρών·

χαίρε, σέμνωμα και καύχημα παντός κόσμου των χωρών.

Χαίρε, άρωμα και έμβλημα ιερέων ευλαβών·

χαίρε, στέφανε και καύχημα φιλοθέων ευσεβών.

Χαίρε, έξοχον αρχέτυπον ασκητών και μοναχών·

χαίρε, πλήρωμα απάντων τε δεομένων των ευχών.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ω Παντάνασσα μήτερ, η τεκούσα των πάντων αγίων Αγιώτατον Λόγον (εκ γ΄),
αποδεξαμένη την ημών υμνωδίαν, από πάσης συμφοράς εξελού ημάς και της
μελλούσης ρύσαι κατακρίσεως τους συμβώντας·

Αλληλούϊα.